

การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของบุคลากรทางการศึกษา

โรงเรียนบ้านแพรกแหม่ง อำเภอสวี จังหวัดชุมพร

PARTICIPATION IN ACADEMIC ADMINISTRATION OF EDUCATIONAL PERSONNEL

BAN PHRAEK HAENG SCHOOL, SAWI DISTRICT, CHUMPHON PROVINCE

ธรรมณูญศักดิ์ ตากสินลา¹ ดร.กัญญนันท์ สิริคุปต์ธรรานนท์² ดร.จีรนาถ ภูริศเวตกำจร³
นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยทองสุข¹
อาจารย์ที่ปรึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยทองสุข^{2,3}
ผู้รับผิดชอบบทความ: ntawan@hotmail.com

Thammanoosak Taksinla¹ Dr.Kanyanan Sirakuptharanon² Dr.Jeeranat Phurisawatkamjorn³
Student-Master of Educational, Thongsuk College¹
Advisor-Master of Educational, Thongsuk College^{2,3}
Corresponding author: ntawan@hotmail.com

วันที่รับบทความ (Received) 6 มีนาคม 2565

วันที่ได้รับบทความฉบับแก้ไข (Revised) 28 พฤษภาคม 2565

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) 15 มิถุนายน 2565

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ และเพื่อนำผลการศึกษาเสนอผู้บริหารโรงเรียนบ้านแพรกแหม่ง อำเภอสวี จังหวัดชุมพร สำหรับเป็นแนวทางในการปรับปรุงและการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู ประกอบด้วย ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และด้านการนิเทศการศึกษา ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

ประชากรที่ศึกษาครั้งนี้ คือ ครูโรงเรียนบ้านแพรกแหม่ง อำเภอสวี จังหวัดชุมพร จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง มีอายุ 36 ปี ขึ้นไป มีระดับ

การศึกษาปริญญาตรี และมีประสบการณ์การทำงาน 21- 30 ปี การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนบ้านแพรกแหม่ง อำเภอสวี จังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า อันดับที่1คือด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ รองลงมาคือด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาด้านการนิเทศการศึกษา และอันดับสุดท้ายคือด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วม/การบริหาร/งานวิชาการ

Abstract

This study The objective was to study the level of participation in academic administration. and to bring the results of the study to the administrators of Ban Phraek Haeng School, Sawi District, Chumphon Province, as a guideline for improving and participating in teachers' academic administration, consisting of teaching and learning

management in educational institutions; Curriculum development of educational institutions in the development of learning processes and educational supervision Individual factors include gender, age, educational level, and work experience.

The population of this study was 35 teachers at Ban Phraek Haeng School, Sawi District, Chumphon Province. The instruments used in the study were questionnaires. The statistics used for data analysis were percentage, mean and standard deviation.

The results of the study found that most of the respondents were female, aged 36 years and over, having a bachelor's degree, and having 21-30 years of working experience. The overall participation in the academic administration of teachers at Ban Phraek Haeng School, Sawi District, Chumphon Province was at a high level. When classified by aspects, it was found that the first place was in the development of learning processes, followed by curriculum development of educational institutions Education supervision and the last place is in teaching and learning management in educational institutions.

Keyword: Participation/Administration/Academic

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาคนให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย โดยเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และเข้าใจสภาพความเป็นจริงของสังคม การจัดการศึกษาจะต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรม ในกระบวนการเรียนการสอนต้องปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องต้งาม รู้จักรักษา

ผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และเน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครองและบุคลากรในชุมชนทุกฝ่าย อีกทั้งต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้ พัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพและเน้นคุณธรรมเป็นพื้นฐาน(พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ.2542)

การปฏิรูปการศึกษาในปัจจุบันแบ่งการบริหารงานออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านงานบุคลากรและด้านบริหารทั่วไป ซึ่งการบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญที่สุดของการบริหารสถานศึกษาที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ส่วนการบริหารด้านอื่น ๆ นั้นก็มีความสำคัญเช่นเดียวกันแต่ก็เป็นเพียงส่วนสนับสนุนงานวิชาการให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการบริหารจะต้องสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษาไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานทางวิชาการและการจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษาและเกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษา ซึ่งจะเกี่ยวข้องทางตรงหรือทางอ้อมก็อยู่ที่ลักษณะของงานนั้น (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2545:1)

การมีส่วนร่วมในการบริหารองค์การ เป็นแนวความคิดใหม่ที่มุ่งให้ผู้ร่วมปฏิบัติงานในองค์การได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในความรับผิดชอบ และร่วมมือในองค์การที่ตนปฏิบัติงานอยู่ด้วยความเต็มใจ มุ่งที่จะสร้างความร่วมมือร่วมใจเพื่อให้งานสำเร็จและการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การ จึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการอำนวยการ สมาชิกมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและการปฏิบัติ การมีส่วนร่วมจะ

ช่วยสร้างพลังจิตใจให้มีประสิทธิภาพมากกว่าการยินยอมปฏิบัติตามคำสั่ง ช่วยกระตุ้นให้สนับสนุนเป้าหมายของกลุ่มตลอดจนวัตถุประสงค์ขององค์กร การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ถือว่าเป็นหัวใจและเป็นงานหลักของโรงเรียน โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ เช่น การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษางานนิเทศการศึกษา เป็นต้น(ธรรมรส ไซติคุณุชร.2540:228)

ดังนั้นผู้ศึกษาในฐานะที่เป็นบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านแพรงแห้ง อำเภอสวี จังหวัดชุมพร ได้มีความตระหนักในสำคัญของการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ จึงสนใจศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านแพรงแห้ง อำเภอสวี จังหวัดชุมพร ในด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ ครูและบุคลากรทางการศึกษายังมีส่วนร่วมน้อย ส่งผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เด็กได้รับความรู้ที่น้อย ซึ่งทำให้ผลการเรียนของเด็กต่ำลง จึงควรจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นให้เด็กรู้จักคิดเป็น ทำเป็นและแก้ปัญหาเป็น และสอดคล้องกับการจัดการศึกษาในปัจจุบัน ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาบุคลากรทางการศึกษาทุกคนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดเป้าหมายและจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาร่วมกัน เพราะที่ผ่านมายังมีส่วนร่วมน้อย ทำให้การจัดทำหลักสูตรไม่ประสบความสำเร็จ ไม่มีมาตรฐานเท่าที่ควร ด้านการนิเทศการศึกษาศูนย์กลางทางการศึกษาไม่สามารถทำได้ อย่างเต็มที่และขาดการประสานงาน ประชาสัมพันธ์ที่ดี ส่งผลให้เด็กไม่ได้รับความรู้เพื่อช่วยให้บุคลากรทางการศึกษามีการพัฒนา ปรับปรุงวิธีการสอนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ครูยังมีส่วนร่วมน้อยครูบางคนไม่ได้รับการอบรมการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ส่งผลให้ไม่สามารถพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาได้เต็มที่ซึ่งทำให้เกิดผลเสียแก่เด็กผู้เรียนเอง โดยข้อมูล

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุง พัฒนา และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านแพรงแห้ง อำเภอสวี จังหวัดชุมพร ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงยิ่งขึ้นไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านแพรงแห้ง อำเภอสวี จังหวัดชุมพร
2. เพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะต่างๆ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านแพรงแห้ง อำเภอสวี จังหวัดชุมพร

วิธีการดำเนินการวิจัย

1.ขั้นตอนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถาม

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการศึกษา โดยทำตามลำดับขั้นตอนการศึกษาไว้ 3 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 การจัดเตรียมวางแผนการดำเนินงาน

ในขั้นตอนนี้ผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านแพรงแห้ง อำเภอสวี จังหวัดชุมพร โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษา ขอบเขตการศึกษา กรอบแนวคิดของการศึกษา ขั้นตอนการดำเนินการศึกษา ประชากรและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินงาน

ผู้ศึกษาสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาซึ่งเป็นแบบสอบถามนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบและให้ข้อคิดเห็นและได้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ก่อนการกำหนดวิธีการเก็บ

รวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการกำหนดสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล

ขั้นตอนที่ 3 การรายงานผลการศึกษา

เป็นขั้นตอนการจัดทำการรายงานผลการการศึกษา จากการสรุปผลการศึกษา อภิปรายผลและการจัดทำข้อเสนอแนะ การจัดพิมพ์รูปเล่มและการนำเสนอบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อพิจารณาอนุมัติ

2. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ บุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านแพรงแห่ง อำเภอสวี จังหวัดชุมพร จำนวน 30 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาได้กำหนดจากวัตถุประสงค์ของการศึกษา ขอบเขตการศึกษารอบแนวคิดของการศึกษา มากำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ (Operational Definition) เพื่อใช้ในการสร้างแบบสอบถามตามนิยามศัพท์เฉพาะที่กำหนดไว้ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอความเห็นชอบและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่องให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน บุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านแพรงแห่ง อำเภอสวี จังหวัดชุมพร

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านแพรงแห่ง อำเภอสวี จังหวัดชุมพร ใน 4 ด้าน คือ ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยแต่ละข้อคำถามเป็นการให้ความสำคัญในแต่ละเรื่องที่มีคำตอบให้เลือกแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวความคิด

ของลิเคอร์ท สเกล โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้ (กัลยา วาณิชญ์บัญชา.2540:98)

ระดับ 5 หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมมาก

ระดับ 3 หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด

2. การพัฒนาเครื่องมือ

2.1 นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงในเนื้อหา (Content validity) และ พิจารณาความเหมาะสมของสำนวนภาษาที่ใช้สื่อความหมายให้ชัดเจนและใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence หรือ Index of Concordance) หรือเรียกว่า IOC โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน พิจารณาลงความเห็น โดยมีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน + 1 ถ้าผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้อง

ให้คะแนน 0 ถ้าผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้อง

ให้คะแนน - 1 ถ้าผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้อง

ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 – 1.0 ขึ้นไป แสดงว่าเป็นแบบสอบถามที่ใช้ได้ ถ้าค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.5 ก็นำไปปรับปรุงหรือตัดไปตามความเหมาะสม

2.2 จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 30 ชุด เพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเท่ากับจำนวนประชากรทั้งหมด โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. แจกแบบสอบถามและชี้แจงพร้อมอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามอย่างถูกต้องให้ผู้ตอบแบบสอบถามทราบ รวมถึงชี้แจงให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้

2. เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามด้วยตนเองทั้งหมดตั้งแต่เดือน กรกฎาคม 2560 – พฤศจิกายน 2560

3. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบ ความถูกต้องและนับจำนวนให้เท่ากับจำนวนประชากร กรณีที่แบบสอบถามไม่ครบถ้วนหรือไม่สมบูรณ์ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามใหม่อีกครั้ง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้ศึกษานำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม มาประมวลผลเพื่อหาค่าสถิติดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่และหาร้อยละ

ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านแพรงแห่ง อำเภอสวี จังหวัดชุมพร ของผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ผู้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) โดยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ครบถ้วนมาวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายจากค่าเฉลี่ยที่ได้โดยใช้เกณฑ์ของค่าอัตราชั้น (Best, 1977, p.147; อ้างถึงใน กัลยา วานิชย์บัญชา, 2540, น.98)

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายความว่า การมีส่วนร่วมระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายความว่า การมีส่วนร่วมระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายความว่า การมีส่วนร่วมระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายความว่า การมีส่วนร่วมระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายความว่า การมีส่วนร่วมระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ บุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านแพรงแห่ง อำเภอสวี จังหวัดชุมพร จำนวน 30 คน ประกอบด้วย ข้าราชการครู

จำนวน 14 คน พนักงานราชการ จำนวน 3 คน ครูพี่เลี้ยงเด็กพิการ จำนวน 1 คน นักการ/ภารโรง จำนวน 2 คน ยาม จำนวน 1 คน และคณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 9 คน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง มีอายุ 30 – 40 ปี มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี และมีประสบการณ์ในการทำงาน 5 – 10 ปี

การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านแพรงแห่ง อำเภอสวี จังหวัดชุมพรโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการนิเทศการศึกษา รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา และอันดับสุดท้ายคือ ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ และเมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน พบว่า

1. ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือ การจัดการปฏิทินการศึกษา งานเกี่ยวกับความรับผิดชอบตามภาระ หน้าที่ รองลงมาคือการจัดการและทำแผนการปฏิบัติงานวิชาการ การกำหนดวัตถุประสงค์ นโยบายและวิธีบริหารทางวิชาการ การวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนา การนำหลักสูตรไปใช้ และอันดับสุดท้าย คือ การวัดผลและประเมินผล มาประยุกต์ใช้กับชีวิตจริง

2. ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1คือ การวางแผนการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน รองลงมา คือ การปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร และประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา การเลือกลงมติ และตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา การกำหนดเป้าหมาย วางแผนและจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และอันดับสุดท้ายคือ การกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษา

3. ด้านการนิเทศการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1คือ

การประเมินผลการนิเทศการศึกษาภายในสถานศึกษา
รองลงมาคือ การวางแผนการนิเทศร่วมกันระหว่าง
ผู้บริหารและครู การดำเนินการนิเทศอย่างหลากหลาย
และเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา การศึกษา
สภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการในการนิเทศ
การศึกษา และอันดับสุดท้ายคือ การกำหนดเป้าหมาย
และวางแผนการนิเทศการศึกษา

4. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อ
การศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นราย
ข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือ การเลือกสื่อการเรียนการสอน
การเตรียมความพร้อม การนำเสนอ การสรุปและ
ประเมินผลการใช้สื่อ การจัดกิจกรรมต่อเนื่อง รองลงมา
คือ การเรียนการสอนโดยใช้ เช่น อุปกรณ์การสอน
อุปกรณ์การศึกษา เทคโนโลยีการสอน และสื่อดิจิทัล
การศึกษา การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ และอันดับสุดท้ายคือ การใช้สื่อการสอน
วัตถุ สิ่งของ ภาพ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนตัว
บุคคล วิธีการ สถานที่ต่างๆ ที่ใช้

อภิปรายผล

ผลการศึกษา การมีส่วนร่วมในการบริหารงาน
วิชาการของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านแพรง
แห่ง อำเภอสวี จังหวัดชุมพรโดยรวมอยู่ในระดับมาก
เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการ
นิเทศการศึกษา รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อ
เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรของ
สถานศึกษา และอันดับสุดท้ายคือ ด้านการวางแผนงาน
ด้านวิชาการ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถ
อภิปรายผลการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการโดยรวม
อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า อันดับ
ที่ 1 คือ การจัดการปฏิทินการศึกษา งานเกี่ยวกับความ
รับผิดชอบตามภาระหน้าที่ รองลงมาคือการจัดการ
และทำแผนการปฏิบัติงานวิชาการ การกำหนด
วัตถุประสงค์ นโยบายและวิธีบริหารทางวิชาการ การ

วางแผนเกี่ยวกับการพัฒนา การนำหลักสูตรไปใช้ และ
อันดับสุดท้าย คือ การวัดผลและประเมินผล มา
ประยุกต์ใช้กับชีวิตจริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ
เนตรนภา ท่างภัย (2556:75-77) ได้ศึกษาการมีส่วน
ร่วมของครูในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยาย
โอกาสทางการศึกษา กลุ่มอำเภอเมืองระยอง สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต
1 ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ โดยรวมและราย
ข้ออยู่ในระดับมาก เรียงอันดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไป
น้อย 3 อันดับแรก คือ การวางแผนการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดตามหลักสูตรที่
กำหนด การวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทางด้าน
ความรู้ กระบวนการ และการวางแผนด้านคุณธรรม
และการกำหนดแนวทางการปรับปรุงพัฒนาการเรียน
การสอน ตามลำดับ อันดับสุดท้าย ได้แก่ การ
วางแผนส่งเสริมให้ครูพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้

2. ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า
อันดับที่ 1 คือ การวางแผนการนำหลักสูตรสถานศึกษา
ไปใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน รองลงมา คือ การ
ปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร และประเมินผลการใช้
หลักสูตรสถานศึกษา การเลือกลงมติ และตัดสินใจ
เกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา การกำหนด
เป้าหมาย วางแผนและจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา
และอันดับสุดท้ายคือ การกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย
และลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่ง
สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพาพร จันทร์โน (2555:58-
60) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบางแค
เหนือ สำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร ด้าน
การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ใน
ระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีการ
ปฏิบัติ อันดับ 1 คือ มีศึกษาหลักสูตรเกี่ยวกับเนื้อหา
สาระ ขอบข่าย กระบวนการจัดการศึกษาตาม
หลักสูตร อันดับ 2 มีการจัดทำรวบรวมเอกสาร
หลักสูตรและแนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้

ครู และอันดับสุดท้าย คือการมีส่วนร่วมของครูในการกำหนดเป้าหมายของหลักสูตร ตามลำดับ

3. ด้านการนิเทศการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือ การประเมินผลการนิเทศการศึกษาภายในสถานศึกษารองลงมาคือ การวางแผนการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้บริหารและครู การดำเนินการนิเทศอย่างหลากหลายและเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการในการนิเทศการศึกษา และอันดับสุดท้ายคือ การกำหนดเป้าหมายและวางแผนการนิเทศการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขนิษฐา เกตุแดง (2555 :65-66) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายหนองตากยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ด้านการนิเทศการศึกษา เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้ออยู่ในระดับมาก อันดับที่ 1 คือ มีส่วนร่วมในการปรับปรุงและพัฒนาการนิเทศอย่างต่อเนื่อง รองลงมา คือ มีส่วนร่วมประสานงานกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อพัฒนากระบวนการนิเทศวิชาการและการเรียนการสอนของสถานศึกษา และอันดับสุดท้าย คือ มีส่วนร่วมกำหนดวัตถุประสงค์ และเป้าหมายในการนิเทศการศึกษา

4. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือ การเลือกสื่อการเรียนการสอน การเตรียมความพร้อม การนำเสนอ การสรุปและประเมินผลการใช้สื่อ การจัดกิจกรรมต่อเนื่อง รองลงมา คือ การเรียนการสอนโดยใช้ เช่น อุปกรณ์การสอน อุปกรณ์การศึกษา เทคโนโลยีการสอน และสื่อดิจิทัล การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และอันดับสุดท้ายคือ การใช้สื่อการสอน วัตถุ สิ่งของ ภาพ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนตัวบุคคล วิธีการ สถานที่ต่างๆ ที่ใช้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุชา อินทร์มั่ง (2551:76-80) ได้ศึกษา

เรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาข้อพบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครู อยู่ในระดับมากที่สุด 4 ข้อเรียงตามระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับ ดังนี้ ส่งเสริมและสนับสนุนครูให้มีความสามารถในการใช้สื่อการเรียนการสอน มีการส่งเสริมให้ใช้ห้องสมุดและสื่อไอทีในการจัดการเรียนการสอน และมีการติดตามประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก 4 ข้อ เรียงตามระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับ ดังนี้ มีการจัดฝึกอบรมครูเพื่อการผลิตสื่อประกอบการเรียนการสอน สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูนำวัสดุท้องถิ่นเพื่อผลิตสื่อการเรียนการสอน และจัดให้มีการใช้แหล่งการเรียนรู้และวัสดุท้องถิ่นในชุมชนเป็นสื่อในการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะ

การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนบ้านแพรงแห้ง อำเภอสวี จังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ รองลงมาคือด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา และอันดับสุดท้ายคือด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

1. ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ

1.โรงเรียนควรมีการวางแผน

เกี่ยวกับการพัฒนา การนำหลักสูตรไปใช้

2.โรงเรียนควรมีการวัดผล

และประเมินผล มาประยุกต์ใช้กับชีวิตจริง

ด้านการพัฒนาหลักสูตรของ

สถานศึกษา

1. โรงเรียนควรมีการกำหนด

เป้าหมาย วางแผนและจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

2. โรงเรียนควรมีการกำหนด

วิสัยทัศน์ เป้าหมายและลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษา

ด้านการนิเทศการศึกษา

1. โรงเรียนควรมีการศึกษา
สภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการในการนิเทศ
การศึกษา

2. โรงเรียนควรมีการกำหนด
เป้าหมายและวางแผนการนิเทศการศึกษา

ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี
เพื่อการศึกษา

1. โรงเรียนควรมีการจัด
กิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. โรงเรียนควรมีการ
สนับสนุนการสื่อการสอน วัสดุ สิ่งของ ภาพ เครื่องมือ
เครื่องใช้ ตลอดจนตัวบุคคล วิธีการ สถานที่ต่าง ๆ ที่ใช้

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ.(2542). พระราชบัญญัติ

การศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 .

กรุงเทพฯ :โรงพิมพ์ คุรุสภา.

กัลยา วานิชย์บัญชา.(2540). การวิเคราะห์สถิติ: สถิติ

เพื่อการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

ชนิษฐา เกตุแดง.(2555). การมีส่วนร่วมของครูในการ

บริหารงานวิชาการโรงเรียนกลุ่มเครือข่าย

หนองตากยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1.

(สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,

วิทยาลัยทองสุข).

ทิวาพร จันทรโน.(2555). การบริหารงานวิชาการของ

โรงเรียนบางแคเหนือ สำนักงานเขตบางแค

กรุงเทพมหานคร. (สารนิพนธ์ศึกษาศาสตร

มหาบัณฑิต, วิทยาลัยทองสุข).

ธรรมรส โชติคุณุชร.(2540). ประมวลสาระชุดวิชา

ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหาร

การศึกษา หน่วยที่ 12. (พิมพ์ครั้งที่ 12).

นนทบุรี:มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

เนตรนภา ห่างภัย.(2556). การมีส่วนร่วมของครูในการ

บริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส

ทางการศึกษา กลุ่มอำเภอเมืองระยอง

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาระยอง เขต 1. (งานนิพนธ์

การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์.(2545).การบริหารงาน

วิชาการ. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.

อนุยา อินทร์มั่ง.(2551). สภาพและปัญหาการ

บริหารงานวิชาการของข้าราชการครู

โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต

กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรม

หาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร).